

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 64/2023
02.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Гордане Којић и Татјане Вуковић, чланова већа, са саветником Машом Денић, као записничарем, у кривичном предмету окривљених АА и др., због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Михајла Марковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 467/21 од 29.09.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 225/22 од 16.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ, адвоката Михајла Марковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ужицу К 467/21 од 29.09.2022. године и Вишег суда у Ужицу Кж1 225/22 од 16.12.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ужицу К 467/21 од 29.09.2022. године, окривљени АА и ББ оглашени су кривим због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које им је суд изрекао условне осуде, тако што им је утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци са роком проверавања у трајању од једне године, а окривљени ВВ је оглашен кривим због кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за која кривична дела му је суд изрекао условну осуду, тако што му је претходно утврдио казне затвора у трајању од по шест месеци, па му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од девет месеци са роком проверавања у трајању од једне године.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име судског паушала износ од по 5.000,00 динара, као и да плате солидарно трошкове кривичног поступка, трошкове ОЈТ Ужице и нужне издатке оштећеном ГГ и ДД, у износима наведеним у изреци пресуде, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, док су оштећени упућени ради остваривања имовинскоправног захтева на парницу.

Пресудом Вишег суда у Ужицу Кж1 225/22 од 16.12.2022. године, усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Ужицу, преиначена је пресуда Основног суда у Ужицу К 467/21 од 29.09.2022. године, само у делу одлуке о кривичној санкцији према окривљеном ВВ, тако што је Виши суд у Ужицу окривљеном ВВ за кривична дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, за које је оглашен кривим, претходно утврдио казне затвора у трајању од по четири месеца, те га за наведена кривична дела, применом одредби члана 60. ст.1 и ст.2. тач.2 КЗ осудио на јединствену казну затвора у трајању од седам месеци, за коју је одређено да ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује без примене електронског надзора, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док се жалба браниоца окривљених одбија као неоснована и у непреиначеном делу првостепена пресуда потврђује.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљених, адв.Михајло Марковић, због битне повреде одредаба кривичног поступка и повреде закона, док из образложења произилази битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП у вези члана 419. ЗКП и повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и укине побијане пресуде и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, па је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те је, након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљених је неоснован.

Бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, у захтеву наводи да се побијане пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама ЗКП не могу заснивати и као незаконит доказ означава исказ сведока – полицијског службеника ЂЂ. По ставу одбране, учињена је битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер је суд засновао одлуку на исказу наведеног сведока, који је био присутан приликом извођења доказне радње пред полицијом, када су окривљени изнели своје одбране, да би тек након тога и сам био саслушан као сведок пред тужилаштвом, те се на овако датом исказу не може заснивати пресуда.

Наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених АА, ББ и ВВ, истицао је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су жалбени наводи у погледу доказне радње – исказа сведока полицијског службеника ЂЂ, неосновани, с обзиром да се исказ односи на чињенице које је лично опазио у вези са предметним догађајем о коме је упитан, а не на чињенице које је сазнао у вршењу службе - као службено лице. Другостепени суд је у

образложењу пресуде Кж1 225/22 од 16.12.2022. године, дао јасне и довољне разлоге за свој став да наведени исказ, чију законитост оспорава бранилац, представља законит доказ на коме се може заснивати судска одлука (страна 3, трећи став другостепене одлуке), које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Стога, побијаним правноснажним пресудама није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, на коју се поднетим захтевом браниоца неосновано указује.

Поред тога, у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљених истиче да је погрешно примењен кривични закон у односу на окривљеног ВВ, који је осуђен за стицај кривичних дела тешка телесна повреда из чл.121. ст.1 КЗ и насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. КЗ, што је по наводима одбране правно немогуће јер се у конкретном случају ради о консумпцији, односно привидном иделаном стицају. Бранилац истиче да је немогуће истовремено извршити кривична дела тешка телесна повреда и лака телесна повреда у стицају, па самим тим када је у питању квалификовани облик кривичног дела насилничко понашање, приликом чијег извршења су нанете лаке телесне повреде, такође мора доћи до консумпције, па окривљени није могао бити оглашен кривим за оба кривична дела.

Изнете наводе захтева, којима бранилац окривљених указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Првостепени суд је у изреци пресуде описао радње окривљеног ВВ у односу на кривично дело тешка телесна повреда из чл.121. ст.1 КЗ „... при чему је окривљени ВВ једном лицу нанео тешку телесну повреду.... тако што је окр.ВВ ошт. ГГ задао ударац стиснутом шаком – песницом у пределу главе, од ког ударца је ошт. ГГ пао на земљу и изгубио свест, на који начин је окр. ВВ ошт. ГГ нанео тешку телесну повреду...“. У изреци су описане и радње сва три окривљена у односу на кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2.у вези ст.1. КЗ „...испред дискотеке „ЕЕ“, испред које се тада налазио велики број грађана...вршењем насиља према другом и изазивањем туче, значајније угрожавали спокојство грађана и теже реметили јавни ред и мир... на тај начин што су без повода и разлога физички напали ошт. ГГ и ДД...на који начин су оштећеном ДД нанели лаке телесне повреде....“

Према томе, као последица насилничког понашања у коме је учествовао окривљени ВВ, дошло је до наношења лаке телесне повреде оштећеном ДД, чиме су остварена обележја кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2.у вези ст.1. у вези чл.33. КЗ, при чему нема привидног стицаја два кривична дела, јер се ради о различитој радњи и последици, које су описане у изреци пресуде.

Стога је правилна оцена првостепеног и другостепеног суда да стоје обележја два кривична дела, о чему се другостепени суд, поводом жалбе браниоца окривљених, изјаснио у својој одлуци Кж1 225/22 од 16.12.2022. године (страна 4, први став другостепене одлуке) и у образложењу пресуде дао јасне и довољне разлоге, које разлоге Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује .

Поред тога, бранилац у захтеву, указујући такође на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, наводи да се побијане пресуде заснивају на исказима сведока ДД, ГГ и ЂЂ, датим на записнику пред ОЈТ, као и на исказима окривљених датим у полицији, истичући да се првостепена пресуда у суштини заснива на садржини исказа датих у претходном поступку, а да је одредбом члана 419. ЗКП прописано да суд пресуду може заснивати само на доказима изведеним на главном претресу. У том смислу, бранилац истиче неправилну примену одредбе члана 98. ЗКП, јер су наведени сведоци, као и сви окривљени, приликом испитивања на главном претресу изјавили да остају при раније датим изјавама. Тиме, бранилац у суштини указује на погрешну примену одредбе члана 98. ЗКП која одређује правила о испитивању сведока, а не указује на законитост доказа у смислу њихове садржине или начина прибављања.

Осталим наводима захтева бранилац, адвокат Михајло Марковић, истиче да је другостепени суд пропустио да одлучи о жалби браниоца окривљених, наводима да је поднета једна заједничка жалба бранилаца окривљених адвоката Дагана Марковића и адвоката Михајла Марковића, док суд наводи само жалбу адвоката Михајла Марковића, на који начин указује на повреду одредбе члана 455. ЗКП.

Поред тога, бранилац у захтеву истиче погрешну примену кривичног закона приликом преиначења првостепене пресуде, везано за одмеравање казне окривљеном ВВ, с обзиром на чињенице које утичу да казне буде мања или већа, односно истиче да су погрешно цењене као отежавајуће околности на страни окривљеног ВВ, чињенице које су наступиле после више од годину дана од извршења кривичног дела, на који начин бранилац указује на повреду одредбе члана 441. став 1. ЗКП.

Како наведена повреда одредбе члана 441. став 1. ЗКП, као ни повреде закона из члана 419. ЗКП, члана 98. ЗКП и 455. ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се Врховни касациони суд у оцену истих није упуштао.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је, на основу члана 491. став 1. и 2. ЗКП, донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Маша Денић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.